



Család és gyülekezet: karácsony a lelkészházaspárnál

Karácsony mindhárom napján két helyen ünnepelnek. Évek óta az ő valamelyik kisfiuk tölti be Jézuska szerepét szenteste a bölcsőben. A szó szoros értelmében rendhagyó karácsonya van évről évre a Lukács családnak.

Lukács Vilmos István és felesége, Lukács-Lőrincz Csilla református lelkész, két különböző gyülekezetben szolgálnak, három fiúgyermek, Káleb, Dániel és Nátánél szülei. Csilla Kutyalván református lelkész, most épp gyermeknevelési szabadságon van a harmadik gyermekkel, de ez nem azt jelenti, hogy nem veszi ki részét a szolgálatokból. Férje, Vilmos Marosugrán szolgál, és amíg felesége szabadságon van, Kutyalván is helyettesíti. Mi Marosugrán találkozunk. Ott a templomot épp javítják, padlófűtést szerelnek, hálások, hogy olyan munkások dolgoznak, akik nem igénylik a szüntelen odafi gylést, szépen és jól dolgoznak. Beszélgetés előtt még megnézzük a templommá alakított két szobát, ahova behordták a padokat, s ahol ideiglenesen az istentiszteleteket tartják. A tágas parókia legnagyobb szobájában a függőnyt karácsonyi fényfüzér is díszíti, a polcokon több tucat társasjáték van: a vallásórás gyermekekkel és az ifsekkel is itt foglalkoznak.

Gondtalan gyermekkori ünnepek

„Számunkra inkább az adventi készüldés, az adventi együttlétek jelentik az ünnepet, az elcsendesedést, az örömméreg megértését és befogadását. Esténként leülünk az adventi koszorú köré, énekelünk, beszélgetünk, képeslapokat írunk és

címezzük, játszunk a gyermekekkel” – meséli a házaspár.

Csilla szintén lelkészi családban nőtt fel, de ünnepekkor, karácsonykor főképp az édesapja volt foglalt, édesanyja odafigyelt a gyerekekre, az ünneplésre. „Természetes volt, hogy mi a gyülekezettel együtt is karácsonyozunk, de azért volt külön családi karácsony is. Szerettem a kántálásokat, a kis fellépéseket. Azt nem szerettem, ha idegen is jött hozzánk, kissé megtörte az ünnep varázsát. De gyermekkoromban mindig csodaszépek voltak a karácsonyok” – mondja Csilla.

Befeküdni a fa alá

Vilmos számára azok a pillanatok voltak a legvarázslatosabbak karácsonykor, amikor már mindenki nyugovóra tért, s ő befeküdhett a fa alá, bámulhatta a díszeket, fényeket és belelegezhette a fenyő illatát.

De most már nincs erre ideje, lelkészként számtalan szolgálat és szerveznivaló vár rá. Nemcsak a sorozatos prédikációkra kell készülni, hanem a gyermekek közös műsorára is, sok-sok apróságra, ami hozzájárul ahhoz, hogy a közös ünneplések zavartalanok legyenek. Szenteste istentisztelet van mindkét gyülekezetben. Kutyalván az a szokás, hogy istentisztelet után a gyülekezet férfiai elindulnak kántálni, a gyülekezet javára gyűjtenek. A lelkészcsaládtól indulnak, körbejárják a falut, s oda érkeznek vissza. Ez a visszaérkezés rendszerint éjszaka egy óra tájban van, akkor át-

adják az adományokat a lelkésznek, és még beszélgetnek is. „Volt olyan év, hogy annyira belemelegedtünk a beszélgetésbe, hogy még fejtörőket is oldottunk féljéjszakáig. De csak egyszer történt meg ez, azóta korábban hazaengedem őket, hogy ünnep első napján némiképp frissen ünnepelessünk együtt a templomban”.

Nemcsak Kutyalván, hanem Marosugrán is szokás a közös kántálás karácsony első napjának délutánján, de itt nemcsak a református, hanem a római katolikus és az ortodox gyülekezet csoportjai is útnak indulnak. Mindkét helyen karácsonyi szerepük van a vallásórás gyerekeknek.

Közösen ünnepelnek

A házaspár számára karácsonykor a figyelem a szűkebb családról áttevődik a nagyobb családra, a gyülekezetre. „Gyermekeink már egész kicsi kortól részt vesznek az gyülekezeti alkalmakon, a betlehemi szerepben a legnagyobb fiúnk először Jézus volt, majd anygalka, idén már pásztorrá növekedett. Testvérei is sorra töltik be ezeket a szerepeket. Beengedjük, befogadjuk a gyülekezetet a családi terünkbe is, velük együtt ünnepeünk. Egymás utáni két évben szerveztünk Kutyalván a parókián közös szilveszterezést a fiatalokkal, 23-an voltunk” – mondják egymást kiegészítve.

Azért a szolgálatok sorában és rendjében helyet kap a családi karácsonyozás is. „Az első önálló gyülekezeti karácsonyomkor még cukorsüveg-fenyőfám volt, amit később kiültem az udvarra. Ma már úgy mond rendes karácsonyfát hoz az angyal, főként a gyermekek miatt. Csengettyűszó után érkezik, s hozza a csodát. Hiszen a gyermekek számára igazi csoda a feldíszített karácsonyfa és a kis ajándékok is. Mi pedig annak örvendünk a

legjobban, ha látjuk a csodálkozást és örömet rajtuk” – mondja Csilla.

Hozzáteszi: most háromgyerekes anyaként, de lelkészként is kicsit úgy érzi, nem képes mindenhol teljes mértékben helyt állni. Elsősorban anya, de azért háziasszony is, és sütni, főzni, takarítani is kell, miközben a gyülekezeti szolgálatokból is részt vállal. Idén hála istennek férje családja velük karácsonyozik, így némiképp átvesznek a feladatokból. Ha az ünnepek alatt nem is, de azután eljutnak a többi közeli rokonhoz is.

Befogadó karácsony

Miközben a közös családi fényképet némi nehézségek árán, de szerencsésen összehoztuk – a legkisebb csemete nehezen szakadt el a legőzástól –, az visszhangzott bennem, amit a beszélgetés közben mindketten mondtak: arra összpontosítanak, hogy egyszerűen éljék meg és át az ünnepet. Ellátva a feladatokat együtt lenni a gyülekezettel, de a családdal is. Hiszen, ahogy Csilla megfogalmazza: karácsony a befogadás, az otthonra találás ünnepe. Megfogadtam: idén én is követhetném példájukat.

A kis és a nagy családra ugyanúgy odafigyelnek Lukácsék

FOTÓK: HAÁZ VINCE

SIMON VIRÁG

